

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุข
ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

*A Development of Learning English Model for Enhancing Learning
Happiness of Elementary Students in Demonstration Schools
under the Office of Higher Education Commission*

ลัดดา หวังภษิต¹

ladda_satit@yahoo.com

มารุต พัฒนาผล²

วิชัย วงษ์ใหญ่³

มนัส บุญประกอบ⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการบ่งชี้ลักษณะความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2) พัฒนาและศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ด้วยการวิจัยและพัฒนา วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะกล่าวคือ ระยะที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมการบ่งชี้ลักษณะความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 4 แห่ง จำนวนนักเรียน 500 คน ใช้แบบวัดคุณลักษณะความสุขในการเรียนรู้แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ แล้วนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ของความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ และทำการศึกษานำร่อง

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ประจำ สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³รองศาสตราจารย์ สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴อาจารย์พิเศษ สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คนระยะที่ 3 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Repeated Measurement

โดยสุ่มได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 208 คน ใช้เวลาในการทดลอง 15 สัปดาห์ ฤกษ์ 4 คาบ รวมทั้งสิ้น 60 คาบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test dependent ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) พฤติกรรมบ่งชี้ลักษณะความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามี 4 องค์ประกอบคือ ด้านผู้เรียน ด้านความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านการเรียนรู้ 2) รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (PEACE) มี 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การเตรียมตัวเพื่อเปิดรับข้อมูล (Preparation: P) ขั้นที่ 2 การหาความรู้หรือข้อมูลตามแบบการเรียนรู้และความถนัด (Explosion) ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ที่ไตร่ตรอง (Analysis: A) ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Co-creation: C) และขั้นที่ 5 การประเมินผล (Evaluation: E) โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามีเหมาะสมสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ และเมื่อนำไปทดลองเพื่อตรวจสอบกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การประเมินความสุขในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การประเมินความสุขในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองแต่ละช่วง (5 ช่วง) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การสังเกตพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้ง 5 ช่วงพบว่าร้อยละ 80 - 85 ของผู้เรียนทั้งหมดมีความสุขในการเรียนรู้ในระดับมากและจากการวิเคราะห์แบบบันทึกการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนของกลุ่มทดลองภายหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนสนใจและให้ความร่วมมือในการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาแล้วรูปแบบมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต่อไป

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, ความสุขในการเรียนรู้, นักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

Abstract

The objectives of this research were to develop and validate the behavioral indicators for learning happiness of demonstration school students under The Office of Higher Education Commission and to develop and investigate the effectiveness of the learning model used for enhancing learning happiness by research and development. The research procedure consisted of 3 phases as follows: Phase 1 Developed and validated the behavioral indicators for learning happiness of demonstration school students. The samples were 500 students at elementary level of 4 demonstration schools during the 2013 academic year. The instrument

used in this phase was a learning happiness test with five-rating scale. The questionnaire was analyzed using exploratory factor analysis. Phase 2 Created the learning happiness model and instruments, the suitability of which was under close scrutiny of specialists and was conducted as a pilot study of the learning model and instruments with 30 students in grade 5 during the first semester of the 2013 academic year. Phase 3 Assessed the effectiveness of the learning model by employing an experimental design "One Group Repeated Measurement". The samples were 208 students of Prasarnmit Demonstration School (Elementary) in grade 6, during the first semester of the 2013 academic year. The period of study lasted 15 weeks over 60 periods with 4 periods per week scheduled. Data analysis was done by Dependent Samples t-test. The results of this research revealed that: 1) The learning happiness characteristics for demonstration school students consisted of learning happiness in four aspects as follows: 1) Learners 2) Relationship 3) Environment and 4) Learning situation 2) The learning model for enhancing learning with happiness contained 5 steps (PEACE); 1. Preparation 2. Explosion 3. Analysis 4. Co-creation and 5. Evaluation. The model was verified by experts and there was a significant statistical difference at .01 level in mean scores for the pilot study group between before and after the experiment. 3) The effectiveness of the learning English model for enhancing learning happiness of the demonstration elementary students found that the model was highly suitable for learning happiness of the demonstration elementary students. The mean scores of the experimental group showed that the post-test score was higher than the pre-test score with statistical significance at .01 level. The scores of the experimental group in each period of time increased by a statistical significance at .01 level. 80 - 85 percent of the students of the experimental group had the learning happiness behaviors. All in all, the developed English Model was considered effective and could be used to enhance learning happiness of the students in a demonstration elementary school.

Keywords: The Learning English Model, Learning happiness, The demonstration school students of The Office of Higher Education Commission

บทนำ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานร่วมผลิตบัณฑิต ของคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ โดยเป็นห้องปฏิบัติการ และฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต นักศึกษา เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าวิจัย ทดลอง และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพในการ

ผลิตบัณฑิตสาขาคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ตลอดจนเป็นหน่วยงานต้นแบบในการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคม อีกทั้งให้คำแนะนำในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนต่างๆ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัย ยังคงต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านงบประมาณ สภาพแวดล้อม บุคลากรและการจัดการ ศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยพบว่าปัญหาสำคัญคือผู้เรียนยังขาดความสนใจในการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยคิดเห็นว่าเนื้อหาที่เรียนรู้อาจไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริง ไม่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของตนทำให้ขาดความสุข เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนยังขาดแรงจูงใจที่จะแสวงหาช่องทางในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งแรงจูงใจเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ และความสุขในการเรียนรู้ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2555) การเรียนรู้ที่จัดขาดการบูรณาการความรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด เบื่อหน่าย แข่งขันกันเรียนพิเศษเพื่อปรับคะแนน ขาดแรงจูงใจที่นำมาซึ่งความเชื่อ มั่นและความภูมิใจในตนเอง ทำให้ขาดความสุขในการเรียนรู้ (วิทยากร เชียงกุล, 2554: 15-17)

จากกระแสพระราชดำริสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การให้การศึกษา คือ การช่วยให้บุคคลค้นพบวิธีดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข รัฐบาลรับผิดชอบจัดให้บุคคลมีความเจริญงอกงามในการเรียนรู้ สามารถนำเอาคุณสมบัติทั้งปวงที่มีอยู่ในตนออกมาใช้ประโยชน์แก่ผู้อื่นเพื่อให้อยู่ร่วมกันเป็นสังคม อันจะนำไปสู่ความเจริญและความสุข ผู้สอนมีหน้าที่ต้องปลูกฝังคุณธรรม ความรู้ และการดำเนินชีวิตให้ศิษย์ เพื่อให้สามารถเรียนรู้ และดำเนินชีวิตต่อไปด้วยดี จนบรรลุจุดหมายก็คือความสุข จะเห็นได้ว่าผู้เรียนที่เรียนรู้อย่างมีความสุขจะเรียนได้ดีกว่า เติบโตเป็นคนดีได้มากกว่า อีกทั้งสามารถแก้ไขและพัฒนาสังคมได้มากกว่า ดังนั้นความสุขจึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการเรียนรู้วิชาต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้เห็นคุณค่าของตน ตลอดจนคุณค่าของการเกิดร่วมกันในสังคม (Layard; & Noddings, 2005: 72) ความสุขก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ดังนั้นกระบวนการเรียนการ

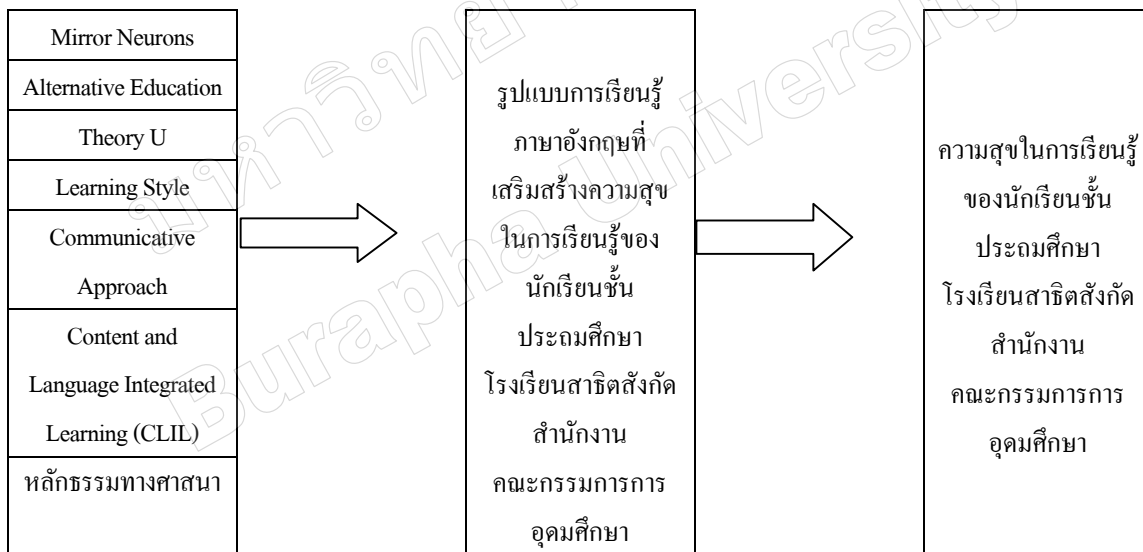
สอนควรมุ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนและทำกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจ จากแหล่งการเรียนรู้ อีกทั้งสามารถพิจารณาไตร่ตรองเพื่อแสวงหาคำตอบและเหตุผลตามความจริง รวมทั้งสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองจากภายในอยากเรียนเพราะอยากรู้ มุ่งมั่นในการทำสิ่งต่างๆ ตามแนวทางที่วางไว้ ซึ่งประกอบด้วย การเรียนรู้ที่จะอยู่กับผู้อื่นในสังคม ความรู้ในศาสตร์ที่เรียน อีกทั้งการพัฒนาทางกาย ทางจิตใจ และคุณธรรมอย่างสมดุล (Palmer, 2008: 74) (จรัส นองมาก, 2551) ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ประเทศได้ไทยหันมาให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนให้ผู้เรียนมีความสุขโดยถือเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ที่เน้นการให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและเพิ่มเรื่องความเสมอภาค ความเป็นธรรม และการมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้กล่าวคือ ความสุขทำให้การเรียนรู้มีความยั่งยืนและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นกำลังสำคัญในสังคม (UNESCO, 2008: 1-5) จากปัญหาและความจำเป็นข้างต้นผู้วิจัยในฐานะครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา บนพื้นฐานของหลักกรรมทางศาสนาเพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิด จันทะ และความเพียรในตน จัดระบบการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ ทฤษฎี (U Theory) ซึ่งเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะพัฒนาภายในตนผสมผสานกับแนวทางของการจัดการศึกษาทางเลือก (Alternative Education) ซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นการพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ กำเนิดถึงมนุษย์ในฐานะชีวิตที่มีทั้งปัญญาและหัวใจ มีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตน

ไปสู่คุณค่าอันสูงส่งคือความความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และทฤษฎีกระจกเงากับความสุขในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหา ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ปัญหาในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของลักษณะความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2556 จำนวน 10,812 คน

โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2556 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรม บ่งชี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากลุ่มตัวอย่าง 4 แห่ง จำนวนนักศึกษา 500 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้จากการสุ่มแบบหลายชั้นโดยใช้โรงเรียนสาธิตและระดับชั้นเป็นหน่วยในการสุ่มตามลำดับได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 208 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสุขในการเรียนรู้ ของนักเรียนซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านผู้เรียน องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบด้านการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบวัดความสุขในการเรียนรู้สำหรับนักเรียน โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. แบบสะท้อนผลการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ลักษณะความสุขในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความสุขในการเรียนรู้ ชั้นที่ 2 ตรวจสอบความเป็นไปได้ของนิยามองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ความสุขในการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญและนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงนิยามองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ที่สร้างขึ้น และชั้นที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Exploratory Factor Analysis)

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ ชั้นที่ 2 ตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นและนำผลการตรวจสอบมาพัฒนาปรับปรุงรูปแบบที่สร้างขึ้น ชั้นที่ 3 สร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือสำหรับการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ คู่มือการจัดการเรียนรู้ คู่มือนักเรียน เครื่องมือประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งทำการตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญและนำผลมาพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือสำหรับการจัดการเรียนรู้ ชั้นที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็น

ไปได้ของรูปแบบ ประกอบด้วย การศึกษานำร่อง (Pilot Study) โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน โดยจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พร้อมประเมินความสุขในการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินความสุขในการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ และเครื่องมือสำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ และขั้นที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนรู้และเครื่องมือสำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 3 ประเมินประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ชั้นที่ 1 ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วโดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายประถม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ขั้นที่ 2 ประเมินประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้โดยพิจารณาจาก

- 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
- 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในการเรียนรู้ตั้งแต่ช่วงที่ 1 ถึงช่วงที่ 5
- 3) วิเคราะห์แบบสะท้อนผลการเรียนรู้
- 4) ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสุขในการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลองหลังจากทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก

สรุปผลการวิจัย

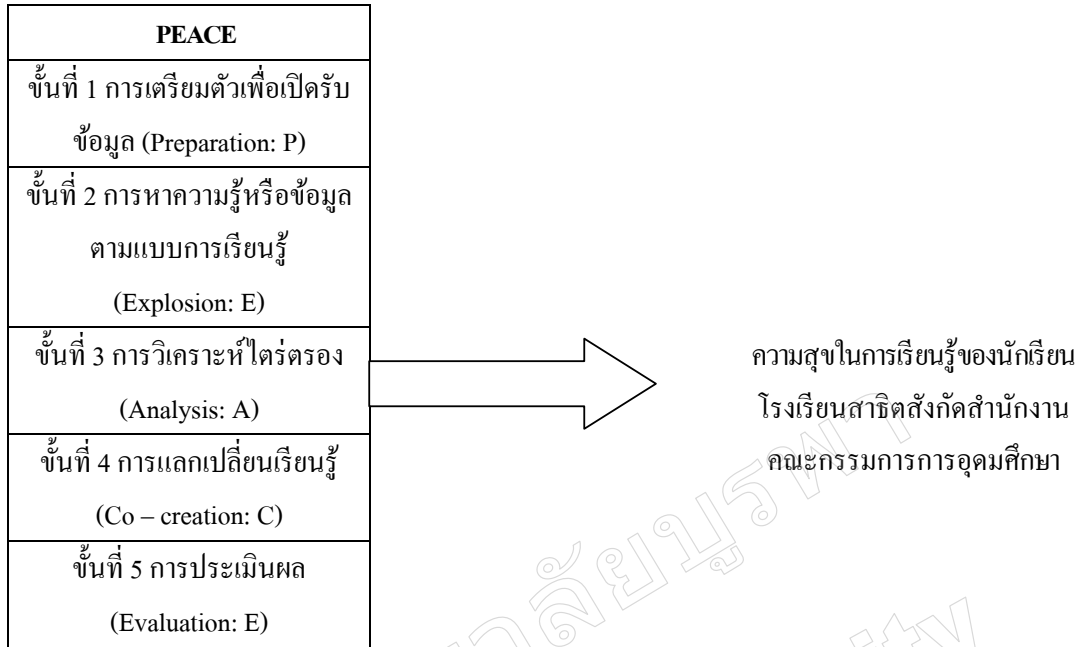
ผลการศึกษาองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ความสุขในการเรียนรู้ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สรุปผลได้ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ

อยู่ระหว่าง .72 ถึง .55 มีค่าไอเกน เท่ากับ 4.37 เมื่อพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อพบว่า เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ในการจัดการตนเองให้ดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า องค์ประกอบด้านผู้เรียนองค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.98 ถึง 0.30 มีค่าไอเกน เท่ากับ 5.77 เมื่อพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อพบว่า เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ ความการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียน กับ บุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .79 ถึง .51 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อพบว่า เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ดังนั้นจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมองค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .97 ถึง .61 มีค่าไอเกน เท่ากับ 11.67 เมื่อพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อพบว่า เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับ การแสวงหาและการจัดการเรียนรู้ และการนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้นจึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ และจากการวิเคราะห์ค่าเมตริกสหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรเพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้เมตริกสหสัมพันธ์ (40×40) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพฤติกรรมบ่งชี้ มีค่าระหว่าง -.06 - .99 และตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่ามี 4 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 63.35 เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy พบว่ามีค่าเท่ากับ .90 และจาก

การทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ อีกทั้งพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดองค์ประกอบความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .933 และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า ค่าความเชื่อมั่นในองค์ประกอบที่ 1 ถึง 4 มีค่าความเชื่อมั่น .798, .737, .820 และ .744 ตามลำดับ แสดงว่าแบบวัดความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวัดความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต่อไป

2. การพัฒนารูปการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในครั้งนี้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิธีการ

จัดการเรียนรู้ (PEACE) มี 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การเตรียมตัวเพื่อเปิดรับข้อมูล (Preparation: P) ขั้นที่ 2 การหาความรู้หรือข้อมูลตามแบบการเรียนรู้ (Explosion: E) ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ที่ตรงตรง (Analysis: A) ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Co-creation: C) และขั้นที่ 5 การประเมินผล (Evaluation: E) และเมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่าผลการพิจารณารูปการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คู่มือการจัดการเรียนรู้ คู่มือการเรียนรู้และเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ และเมื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายประถม จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบรูปการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเครื่องมือสำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ พบว่าความสุขในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพประกอบที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (PEACE)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผลโดยสรุปมีดังนี้

3.1) ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2) ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการทดลองช่วงที่ 1-5 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.3) ผลการสังเกตพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้ง 5 ช่วงพบว่าร้อยละ 80 – 85 ของผู้เรียนทั้งหมดมีความสุขในการเรียนรู้ในระดับมาก และจากข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์แบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนของนักเรียนของกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง พบว่า ด้านความสนใจและความร่วมมือในการเรียนรู้ พบว่าผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ มีความกระตือรือร้นในการหาข้อมูล มีการหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกห้องเรียน ด้าน

ความเชื่อมั่นในตนเองผู้เรียนมีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ถึงแม้จะเป็นมุมมองที่แตกต่าง สามารถแสดงแนวคิดที่แปลกใหม่ หลากหลายในการแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยความมั่นใจ และจากสะท้อนตนเองในการร่วมกิจกรรมต่างๆ อาทิ อภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมุติ การนำเสนอผลงานจากการระดมความคิด การวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ พบว่าผู้เรียนสามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น มีการประนีประนอม และนำเสนอเหตุผลในแง่มุมต่างๆ ในกรณีที่มีความเห็นที่แตกต่างกัน ในด้านสิ่งแวดล้อมกับการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนสามารถนำสิ่งแวดล้อมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้จากสื่อที่หลากหลาย โดยนักเรียนพบว่าสามารถเรียนรู้และใช้สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้และทำทนายให้แสวงหาความรู้และใช้ชีวิตร่วมกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเปรียบเสมือนห้องเรียนขนาดใหญ่อย่างมีความสุข นอกจากนี้จากการวิเคราะห์

แบบบันทึกสะท้อนพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ รู้ลึกประทับใจที่ได้เรียนรู้และฝึกทักษะต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนพบว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่จัดขึ้นทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของตนเองและมีประโยชน์สำหรับการดำเนินชีวิตและอยากให้มีการจัดกิจกรรมเช่นนี้อีก

อภิปรายผล

1. การศึกษาองค์ประกอบความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่าความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามี 4 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านผู้เรียน องค์ประกอบที่ 2 ด้านความสัมพันธ์ องค์ประกอบที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม องค์ประกอบด้านที่ 4 ด้านการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปลาเมออร์ โทมัส และองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (Palmer:2007,12-32; Thomas: 2007,5-15;UNESCO. 2008: 15) สำหรับในประเทศไทยได้มีการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ พบว่าประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยต่างๆ ได้แก่ ยิ้มแย้มแจ่มใส มีสุขภาพกายและจิตดี องค์ประกอบทางกายภาพเช่นจัดสภาพห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสัมพันธภาพที่ดี มีความรักกับเพื่อนและครู (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). 2554: 54 - 61; พระธรรมปิฎก. 2540: 22; วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543:9; Nodding. 2003: 1; Palmer.2007: 74) ซึ่งอยู่ภายใต้องค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตามองค์ประกอบในด้านผู้เรียนและด้านการเรียนรู้งานวิจัยส่วนใหญ่ยังขาดการเชื่อมโยงหลักธรรมทางศาสนา การพัฒนาภายในตน (inner self) และการพัฒนาทางจิตใจ (Spirituality)กับการจัดการเรียนรู้อย่างสมดุล

ดังนั้นการวิเคราะห์องค์ประกอบสุขในการเรียนรู้ของผู้วิจัย จึงมีความเหมาะสมในการนำไปเป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสริมสร้างให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการพัฒนาจิตใจจากภายในและการขัดเกลาโดยใช้หลักธรรมทางศาสนา

2. แนวคิดและวิธีสอนที่ใช้ในรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ จุดหมายสำคัญของการศึกษาคือการทำให้ชีวิตของบุคคลครบถ้วนเพียงพอ ทั้งด้านความรู้ ความคิด จิตใจ และคุณธรรมความประพฤติ เพื่อที่จักทำให้ตนเองมีความสุขอย่างแท้จริง ความสุขถือเป็นรากฐานของความเก่งและความดี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 148-150) ดังนั้นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงบูรณาการแนวคิดของทฤษฎียู (U Theory) ซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากจากภายในผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนกับความจริงในโลกปัจจุบัน การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์พิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างลุ่มลึก แสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมาย การจัดการศึกษาทางเลือก ที่เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความแตกต่างกัน เป็นการจัดการศึกษาบนรากฐานทางศาสนธรรม ความศรัทธา ปัญญา และจิตวิทยา เพื่อพัฒนาให้เด็กเจริญเติบโตตามศักยภาพของแต่ละบุคคล คำนี้ ถึงธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย ผู้เรียนสามารถเลือกแบบการเรียนรู้ตามที่ตนถนัด ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ภาษาโดยการบูรณาการเนื้อหาวิชาการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษา และการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆพร้อมกัน (O, Sharmer.2010:1-25 ; Brown:2011.1-2) จาก การบูรณาการแนวคิดเหล่านี้และนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุข

ในการเรียนรู้ ผู้วิจัยพบว่าช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาที่เริ่มเรียน และฝึกฝนการใช้ภาษา นักเรียนมีโอกาสเลือกแบบการเรียนรู้ที่ตนเองที่สนใจและสามารถประสบความสำเร็จตามศักยภาพถึงแม้นักเรียนบางกลุ่มมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาในระยะแรก นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนรู้จักการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนกับชีวิตจริง ทำให้การเรียนรู้ไม่ใช่เพียงแต่ถ่ายทอดเนื้อหาแต่เป็นการเรียนอย่างมีความหมาย และทำให้การทดลองประสบความสำเร็จนั้นคือนักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และนักเรียนยังเห็นประโยชน์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยจะนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต

3. การเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาทุกองค์ประกอบไปพร้อมๆ กันในการจัดกิจกรรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ออกแบบขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การเตรียมตัวเพื่อเปิดรับข้อมูล (Preparation: P) ขั้นที่ 2 การหาความรู้หรือข้อมูลตามแบบการเรียนรู้ความถนัดและความสนใจของตน (Explosion: E) ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ใตร่ตรองโดยใช้ปัญญาที่ลุ่มลึก (Analysis: A) ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันเพื่อสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ (Co - creation: C) ขั้นที่ 5 การประเมินผลร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง (Evaluation: E) ซึ่งเป็นการจัดลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งประกอบด้วยขั้นเสนอเนื้อหา หรือขั้นนำเสนอโครงสร้างภาษาใหม่ (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) และขั้นพัฒนาภาษาเพิ่มเติมจากความรู้เดิม (Produce)(Diaz; & Cartnal.1999) และการทำงานของเซลล์กระจกเงา ซึ่งเป็นการขยายขอบเขตข้อมูล (Reproduction) และการแสดงออกในสิ่งที่ได้รับรู้ (Representation) (Semen; & Cacioppo.2009)จนสามารถเปิดพลัง

ความมุ่งมั่นของตน อย่างไรก็ตามขั้นตอนในรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้เพิ่มเติมองค์ประกอบที่เน้นพัฒนาจากภายในอย่างสมดุลให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง (self) มีความฉลาดทางจิตวิญญาณ ยอมรับสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง สามารถเชื่อมโยงความรู้เพื่อให้เกิดกระบวนการทางปัญญา โดยสอดแทรกหลักธรรมทางศาสนาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ซึ่งเป็นจุดเน้นของการวิจัย ซึ่งหลังการทดลองผู้วิจัยพบว่าความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นทุกช่วงของการทดลอง และเมื่อพิจารณาพัฒนาการของการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนที่สะท้อนความสุขในการเรียนรู้พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น จึงสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมทั้ง 5 ขั้นตอนสามารถพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

4. ผลการประเมินความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนตั้งแต่ช่วงที่ 1 จนถึงช่วงที่ 5 เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามแบบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลักษณะวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนจะช่วยสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์เชิงรูปธรรม การสังเกตอย่างใตร่ตรอง การสร้างมโนทัศน์เชิงนามธรรม กอปรกับเรียนรู้จากเรื่องราวในชีวิตจริง และทดลองปฏิบัติจริง สถานการณ์จริง จนเกิดความสุขในการเรียนรู้ (Canfield. 2007: 1-5. Online; Reid. 2010: 2-12) และจากการประเมินความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่าคะแนนของนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้โดยพบว่า องค์ประกอบด้านผู้เรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีการเตรียมพร้อมก่อนการเรียนรู้ โดยนักเรียนมักจะสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆหรือสอบถามผู้รู้อย่างสม่ำเสมอหากต้องการเรียนรู้สิ่งต่างๆเพิ่มเติมหรือต้องการข้อมูลในเชิงลึกทำให้นักเรียนสร้างนิสัยรักการเรียนรู้และสามารถ

บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้แม้จะเป็นนักเรียนที่เคยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำก็สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายตามศักยภาพของตน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง มีความพยายามที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเอง จนทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวไว้ว่า การศึกษาจะต้องสร้างความใฝ่รู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้มีคุณค่าในชีวิตตนเองและสังคมการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดความสุขคือ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับการตอบสนองจากการใฝ่รู้ การกระทำ การสร้างสรรค์ของตนเอง ได้ใช้ความสามารถในการคิดได้เรียนได้ทำในสิ่งที่ตนสนใจพัฒนาทางจิตใจ (Spirituality) ซึ่งผู้สอนควรคำนึงถึงคำถาม 4 ประการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้สอนจะสอนอะไร สอนอย่างไร เพราะเหตุใดจึงสอน โดยสิ่งสำคัญที่สุดคือผู้เรียนที่จะสอนคือใคร มีความแตกต่างกันอย่างไร (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). 2554: 54 - 61; วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543:9; Nodding. 2003: 1; Palmer. 1993: 74) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ เนื่องจากกิจกรรมที่จัดขึ้นในรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและครู ฝึกให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสดำเนินการแสดงบทบาทผู้นำและผู้ตามที่ดี แม้ในช่วงแรกอาจจะมีข้อขัดแย้งเช่น นักเรียนบางส่วนรู้สึกขาดการมีส่วนร่วมเนื่องจากมีเพื่อนสรุปหรือเสนอข้อคิดเห็นโดยไม่ฟังความคิดเห็นของตน อย่างไรก็ตามเมื่อนักเรียนได้รับข้อมูลสะท้อนกลับเกี่ยวกับผลกระทบของการขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนหาแนวทางแก้ไขเช่นการใช้วิถีทางประชาธิปไตย และเรียนรู้ที่จะเสนอมุมมองของตนเองอย่างมีเหตุผลแม้แตกต่างกับผู้อื่น อีกทั้งผู้วิจัยพบว่าเมื่อนักเรียนในกลุ่มอ่อนมีความมั่นใจในตนเองเห็นคุณค่าของตนเองและนักเรียนกลุ่มเก่งให้ความเคารพกับความคิดเห็นของ

นักเรียนในกลุ่มอ่อน ทำให้นักเรียนทุกคนกล้าที่จะแสดงบทบาทของตนเองในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีและทำให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ที่มีความสุขได้รับอิทธิพล จากการได้รับการยอมรับจากเพื่อน จนทำให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเองและนำมาซึ่งความสุขในการเรียนรู้ (บพิตร อิศระ.2550: 1-5; มารุต พัฒนา. 2546. 90-91) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีส่วนสำคัญต่อการเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ พบว่าการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สนใจใฝ่รู้ รู้จักสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดขึ้น ทั้งในและนอกโรงเรียน ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเห็นความสำคัญของการใช้วัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ ในการเรียนรู้อย่างคุ้มค่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปพัฒนา ปรับปรุง สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น ผู้เรียนมีความพยายามในการแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยสามารถที่จะสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ได้ตรงตามแบบการเรียนรู้ของตนและวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้เรียนรู้จากนั้นก็หาความในเชิงลึก (Deepest Knowledge) จนเกิดเป็นความรู้ที่ตกตะกอนในตัวเองซึ่งสอดคล้องกับปาล์ม (Palme. P.J. :2007 .12-15) ซึ่งกล่าวไว้ว่าควรจัดสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นผู้เรียนให้มีความรู้ที่เกิดจากภายในอยากเรียนเพราะอยากรู้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนกับความจริงที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน การศึกษาที่ลุ่มลึก แสวงหาข้อมูลหลากหลายแท้จริงจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว จักก่อให้เกิดความรู้ที่เท่าทัน สร้างสรรค์ผู้เรียนเปิดตนเองในการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย เปิดความคิด (Open mind) เปิดใจ (Open Heart) และเปิดพลังความมุ่งมั่น (Open Will) ของตน จนนำมาซึ่งความสุขในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขให้ผู้เรียนควรพัฒนาทั้งทางภายในด้านสุขภาวะ ทางจิตใจในด้านจิตศึกษาพัฒนา

จิตใจให้มีคุณธรรมอัน ดึงงาม มีความมั่นคงทางจิตใจ และคุณธรรมในด้านปัญญาศึกษา ซึ่งเป็นการพัฒนาความรู้ให้เกิดภายในตนของผู้เรียนอย่างสมดุล การพัฒนาอย่างสมดุลโดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มุ่งให้ผู้เรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลรอบข้าง ตลอดจนสามารถปรับตัวในสิ่งแวดล้อมที่ต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นจะนำมาซึ่งความสุขในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) พระธรรมปิฎก วิชัช วรชัยใหญ่ และนอดดิง (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). 2554: 54 - 61; พระธรรมปิฎก. 2540: 22; วิชัช วรชัยใหญ่. 2543:9; Nodding. 2003: 1) ที่กล่าวว่านักเรียนที่มีความสุขในการเรียนรู้ว่าจะมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ โดยผู้เรียนได้รับการตอบสนองจากการ ใฝ่รู้ การกระทำการสร้างสรรค์ของตนเอง ใช้ความสามารถในการคิด การใช้เหตุผลเกี่ยวกับการบริโภค การเลือกใช้วัสดุ สิ่งของ รวมทั้งทรัพยากร อย่างประหยัดด้วยการอนุรักษ์ และเห็นคุณค่า เป็นบุคคลที่บริโภคด้วยปัญญา การที่ผู้เรียนได้ทำสิ่งที่ตนสนใจ สามารถเรียนให้รู้ความจริง บรรลุความดี ความงาม ความรัก อิสรภาพ มีการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สมดุล และมีความสุข นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนสามารถแสวงหาข้อมูล เชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์ที่ได้รับ เสริมสร้างนิสัยรักการเรียนรู้ โดยรับทราบข้อบกพร่องของตนเองและพยายามหาทางแก้ไขเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้จากบทเรียนตลอดจนนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริง

5. ผลการพิจารณาพฤติกรรมนักเรียนที่สะท้อนความสุขในการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรมทั้ง 5 ช่วงในระหว่างที่ดำเนินการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้พบว่า นักเรียนกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไปมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีความสุขในการเรียนรู้อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังคงพบว่ามีนักเรียนจำนวนหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีปัญหา

ในด้านพฤติกรรมคือเป็นนักเรียนที่เป็นโรคสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) และเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (Learning disorder) โดยเฉพาะทางด้านภาษาโดยเด็กเหล่านี้มักจะแสดงพฤติกรรมเหมือนขาดความสุขในการเรียนรู้เช่นขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ทำงานโดยขาดความตั้งใจ ขาดสมาธิ ซักชวนเพื่อนคุย โดยนักเรียนเหล่านี้จากการสอบถาม อาจารย์ประจำชั้นพบว่าเป็นผู้ที่มีความต้องการพิเศษซึ่งหลังจากที่ผู้วิจัยรับทราบข้อมูลแล้วได้ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษและจัดทำแผนการศึกษา เฉพาะ สำหรับผู้เรียนเหล่านี้ และปรับรูปแบบในการประเมินให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้สามารถพัฒนา ได้เต็มตามศักยภาพ อย่างไรก็ดีเมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์แบบสะท้อนตนเองของผู้เรียนกลุ่มนี้พบว่า นักเรียนมีความประทับใจในรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเนื่องจาก ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายตามความสามารถของตน โดยไม่ต้องกังวลถึงผลการเรียน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นตนเองในการเรียนรู้และกล้าแสดงออกมากขึ้นและรู้สึกว่าตนเองก็สามารถจะพัฒนาให้เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุขในการเรียนรู้ได้เช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไปในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ ให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในส่วนของผู้กำหนดนโยบาย ผู้ปฏิบัติและนักวิจัย ตามลำดับดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ความสุขเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ในทศวรรษที่ 21 จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการแข่งขันทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและนำมาซึ่งความเครียด ผู้เรียนโดย

เฉพาะในระดับประถมศึกษาต้องพบกับการแข่งขันสูงเพื่อเข้าเรียนในระดับที่สูงขึ้นโดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจะทำให้ความสนใจในการกำหนดนโยบายกระจายโอกาสทางการศึกษา และมุ่งเน้นความสุขของผู้เรียนเป็นตัวตั้งแทนการตัดสินเพียงผลทดสอบ กำหนดนโยบายตัดสินผลการเรียนรู้หรือการสอบเข้าศึกษาต่อโดยดูจากกระบวนการเรียนรู้ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนเป็นผู้ที่บรรลุเป้าหมายของการศึกษา นั่นคือเป็นบุคคลที่มีความรู้ มีคุณธรรมและสามารถดำเนินชีวิตตามครรลองของสังคมอย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผู้สอนอาจนำรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ ไปใช้โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ผู้สอนที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ควรศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละช่วงวัยและนำไปปรับให้เหมาะสมกับความสนใจและความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายตามศักยภาพที่มี

2. การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขให้แก่ผู้เรียนจะเกิดประสิทธิผลสูงสุดเมื่อครูผู้สอน ผู้ปกครอง สถานศึกษาและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและร่วมสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริม

การเรียนรู้ สร้างความรักและความเข้าใจอันดีต่อกันโดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือผู้เรียน

3. ผู้สอนที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นควรศึกษาถึงแนวทางในการเลือกกิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาเช่นกลุ่มวิชาที่เน้นทักษะภาษา เน้นทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองด้านเนื้อหา และความสุขในการเรียนรู้

4. การนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ผู้สอนควรศึกษาคู่มือการใช้เพื่อทำความเข้าใจแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้กับการสอนทักษะภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาทักษะภาษาของผู้เรียน

2. การวิจัยในครั้งนี้นำผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้เรียนในวัยเด็กพบว่า มี 4 องค์ประกอบ หากจะศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียนวัยอื่น ควรมีการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบยืนยันอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาพัฒน์ บุญภินนท์. (2544). *การศึกษาเปรียบเทียบโมทัศน์เรื่องความสุขตามทัศนะของพระธรรมปิฎก (ประยทธ์ ปยุต โต) และจอห์น สจีวิต มิลล์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ปรัชญา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- กิตยวดี บุญเชื้อ. (2540, กรกฎาคม – ตุลาคม). การเรียนรู้อย่างมีความสุข. *วารสารครุศาสตร์*. 26(1): 7 – 22.
- จำรัส นองมาก. (2551). *การสอนที่ทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2551, จาก <http://www.ttc.ac.th/text.html>.
- นฤมล อึ้งเจริญ. (2552). *การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บพิตร อิศระ. (2550). *การพัฒนาเชิงสาเหตุของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยทธ์ ปยุต โต). (ม.ป.ป.) *ความสุข 5 ชั้น*. นครปฐม: วัดญาณเวศกวัน.
- พระมหาสุทิตย์ อาภากร (อบอุ้น); และ เขมณัฏฐ์ อินทรสุวรรณ. (2553). *ตัวชี้วัดความสุข กลยุทธ์ การสร้างและการใช้เพื่อชุมชนเป็นสุข*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. (ม.ป.ป.). *คำพ่อสอน: ประมวลพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. ม.ป.พ.
- มารุต พัฒนาผล. (2546). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2555). *พลังการเรียนรู้ในกระบวนทัศน์ใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เอส อาร์พริ้นติ้ง.
- วิทยากร เชียงกุล. (2554). *การศึกษากระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง*. กรุงเทพฯ: สันติการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2012). *การศึกษาทางเลือกคืออะไร*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *สภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: วีพีซี คอมพิวเตอร์.
- Canfield. (2007). *Learning Style Inventory*. Los Angeles: Western Psychological Service.
- Diaz; & Cartnal. (2002). *Learning Style and Effectiveness of Online and Face – to – Face Instruction*. The America Journal of Distance Education.

- Diller, D. (1999). *Happiness: the Nature and Nurture of Joy and Contentment*. New York: St. Martin's Press.
- Easterlin, Richard. (2007). *Cross National Happiness as an Answer to the Easterlin*. UNESCO California: Paradox 2013 University of Southern California.
- Layard, R. (2006). *Learning with Happiness: Penguin*. London: Cambridge University Press.
- Noddings, N. (2003). *Happiness and Education*. New York: Cambridge University Press.
- Palmer, P.J. (2007). *The Courage to Use Exploring the inner landscape of a Teacher's Life*, San Francisco: Jossey-Bass.
- Paul. (2007). *Hawkon, Blessed Unrest: How the Largest Movement in the World Come into Being and why No One Saw it Coming*. New York:
- Reid. (2008, March). *The Learning Styles Performance of ESL Student*. TESOL/Quarterly. 21: 87 – 111.
- Semen, B & Cacioppo (2009) *Mirror Neurons* . Chicago: Chicago University Press.
- Sharmer, Otto. (2010) *U Theory*. Washington: National Academies Press.
- Steven; & Nordberg. (1995). *Expiring Language Art in The Elementary Classroom*. Wadsworth Publishing.
- Steven; & Nordberg. (1995). *Expiring Language Art in The Elementary Classroom*. Wadsworth Publishing.
- Thomas. (2007). *Through the Lens of Experience*. Texas: The University of Texas Austin
- Woodward, Roy Brown. (1975, February). *The Effects of Transaction Analysis of the Self-Concepts, Social Adjustment and Grade Point Averages of Intellectually Advantaged, Intellectually Normal and Intellectually Disadvantaged Sixth Grade Students*. *Dissertation Abstract Internal*. 38(8): 5045 – A.